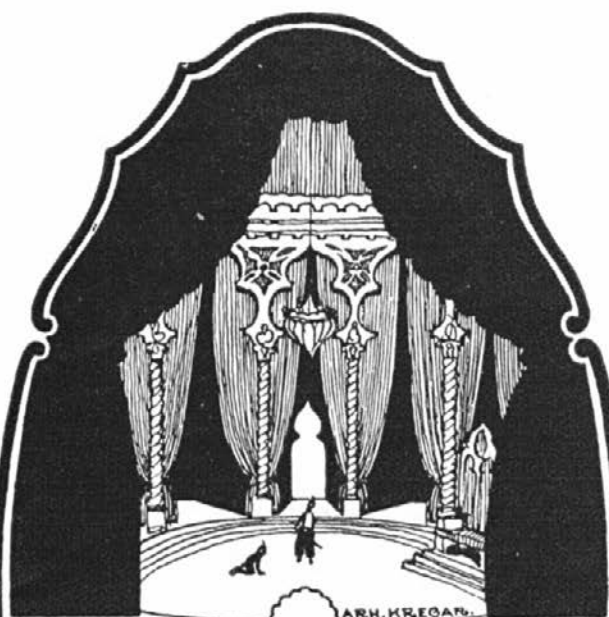

ARH. KREGAR.

GLEBALIŠKI LIST.

IZDAVA ODROŽENJE
GLEB. JGRALGEV
MEŠTNY OMBOR
LJUBLJANA.

SEZONA
1922-23

ŠTEV. 35.

Zahtevajte povsod
čevlje z znamko
 tovaren

PETER KOZINA & KO., TRŽIČ.

Glavna zaloga v Ljubljani, Breg št. 20 ter
 Aleksandrova cesta št. 1.
Podružnici v Zagrebu in v Beogradu.

JOSO ZORMAN

Spored

Drama:

Junij	13. sreda	— 2 × 2 = 5.	Red A
"	14. četrtek	— Hamlet.	Red C
"	15. petek	— 2 × 2 = 5.	Red D
"	16. sobota	— 2 × 2 = 5.	Red B
"	17. nedelja	— Kar hočete.	Izven
"	18. poned.	— 2 × 2 = 5.	Red C
"	19. torek	— 2 × 2 = 5.	Red E
"	20. sreda	— Zaprto.	

Opera:

Junij	13. sreda	— Nikola Šubić Zrinjski.	Red B
"	14. četrtek	— Janko in Metka. Dijaška predstava po znižanih cenah. (Ob 4. popoldne.)	Izven
"	15. petek	— Luiza.	Red E
"	16. sobota	— Nikola Šubić Zrinjski.	Red A
"	17. nedelja	— Gorenjski slavček. Znižane cene.	Izven
"	18. poned.	— Luiza.	Red D
"	19. torek	— Zaprto.	
"	20. sreda	— Luiza.	Red A

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor:

Iestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih, izdeluje v
kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

„Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na atelije „VESTE“, Ljubljana, Kolodvorska ulica 8/1.

2x2=5.

Satirična igra v štirih dejanjih. Spisal Gustav Wied.

Režiser: M. SKRBINŠEK.

Tomaž Hamann, računski svetnik	g. Lipah.
Marija, njegova žena	ga Medvedova.
Estera Ablova } njuna otroka {	ga Šaričeva.
Friderik Hamann }	g. Sancin.
Matjaž Hamann, šolski ravnatelj	g. Danilo.
Pavel Abel, pisatelj in učitelj	g. Železnik.
Gerhard Konik, karikaturist	g. Kralj.
Lina, njegova žena	ga Rogozova.
Vdova Truelsenova	gna Rakarjeva.
Otela Lustigova, hetera	gna V. Danilova.
Hugo Jørgensen, dirkač	g. Skrbinšek VI.
Komornica.	ga Wintrova.
Odvetnik	g. Terčič.
Jetniški duhovnik	g. Drenovec.
Siverts, ječar	g. Plut.
Stražnik	g. Markič.
Jetnik	g. Medven.
Dora, služkinja pri Ablovih	gna Juvanova.

Dejanje se vrši v Kopenhagenu v preteklem času; saj dandanes so ljudje — čisto drugačni.

ZDENKA RODIČ damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10

(Palača „Zadružne gospodarske banke“)

HAMLET,

kraljevič danski.

Žaloigra v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.

Poslovenil Ivan Cankar.

Režiser: O. ŠEST.

Klavdij, kralj danski		g. Skrbinšek.
Hamlet, sin prejšnjega in nečak sedanjega kralja		g. Rogoz.
Polonij, prvi komornik		g. Lipah.
Laertes, njegov sin		g. Kralj.
Horacij, Hamletov prijatelj		g. Peček.
Voltimand		g. Markič.
Kornelij	} dvorniki {	g. Kumar.
Rozenkranc		g. Drenovec.
Gildenster		g. Železnik.
Osrik		g. Sancin.
Plemič		g. Bertok.
Marcel	} častnika {	g. Medven.
Bernardo		g. Sancin.
Francisko, vojak		g. Smerkolj.
Rajnold, sluga Polonijev		g. Cesar.
Fortinbras, kraljevič norveški		g. Gregorin.
Duh Hamletovega očeta, prejšnjega kralja Hamleta		g. Terčič.
Prvi igralec		g. Danilo.
Drugi igralec		g. Sancin.
Tretji igralec		g. Kumar.
Igralka		gna Gorjupova.
Sluga		g. Bertok.
Duhovnik		g. Markič.
Prvi grobar		g. Plut.
Drugi grobar		g. Cesar.
Gertruda, kraljica danska in Hamletova mati		ga Medvedova.
Ofelija, Polonijeva hči		ga Saričeva.

Osebe v igri:

Prolog	g. Kumar.
Kralj	g. Danilo.
Kraljica	gna Gorjupova.
Lucijan, kraljev nečak	g. Sancin.

Gospodje in gospé z dvora, častniki, vojaki, sluge.

Vrši se v Helsingöru na Danskem.

Glasbo zložil A. Balatka. — Po tretjem dejanju
daljša pavza.

Kar hočete.

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.
Poslovenil Oton Župančič.

Režiser: O. ŠEST.

Orsino, vojvoda ilirski		g. Drenovec.
Sebastijan, mlad plemič, Vjolin brat		g. Kralj.
Antonijo, pomorski kapitan, Sebastijanov prijatelj		g. Terčič.
Pomorski kapitan, Vjolin prijatelj		g. Medven.
Valentin	} plemiča v vojvodovi službi {	 g. Cesar.
Curio		 g. Markič.
Vitez Tobija Rig, Olivijin stric		g. Peček.
Vitez Andrej Bledica		g. Šest.
Malvolio, Olivijin dvornik		g. Rogoz.
Fabijan	} v službi pri Oliviji {	 g. Gregorin.
Norec		 g. Skrbinšek.
Menih		g. Lipah.
Olivija, grofica		ga Wintrova.
Viola, Sebastijanova sestra		ga Šaričeva.
Marija, Olivijina hišna		ga Juvanova.
Birič		g. Sancin.
Sluga pri Oliviji		g. Kumar.

Dvorjani, biriči, sluge.

Godi se v ilirskem mestu in na bližnji morski obali.

Po drugem dejanju daljši premor. — Godbo zložil
Anton Balatka.

TRGOVSKA BANKA d. d. - LJUBLJANA SELENBURGOVA UL. 1

preje SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

!!! izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. !!!

Nikola Šubić Zrinjski.

Glasbena tragedija v treh dejanjih in osmih slikah. Po drami
T. Körnerja spisal Hugon Badalić. Uglasbil Ivan pl. Zajc.

Dirigent: L. MATAČIĆ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Nikola Šubić, hrvatski ban, poveljnik Sigeta	. g. Levar.
Eva, njegova žena	 ga Thierry-Kavčnikova.
Jelena, njiju hčerka	 gna Thalerjeva.
Gašpar Alapić	 g. Pugelj.
Lovro Juranić	 g. Kovač.
Vuk Paprutović	 g. Mohorič.
Sulejman Veliki, turški car	 g. Zupan.
Mehmed Sokolović, veliki vezir	 g. Sowilski.
Mustafa	 g. Rus.
Ali Portuk	 g. Zorman.
Ibrahim Begler-beg	 g. Erklavec.
Levi, Sulejmanov zdravnik	 g. Cvejić.
Timoleon	 g. Perko.

Osmanka, Sokolica, Mejra, Fatima, Zulejka. Hrvatski častniki
in vojaki. Bule, odaliske, evnuhi, čuvarji saraja. Zbor vil,
turški vojaki.

Prva slika se godi v Beogradu, ostale v Sigetu in pred njim
v turškem taboru leta 1566.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

V. BEŠTER ATELJE „HELIOS“

Dijaška predstava po znižanih cenah.

Janko in Metka.

Bajka v treh slikah. Spisala A. Wette. Poslovenil M. Markič.
Uglasbil Engelbert Humperdinck.

Dirigent: K. JERAJ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Oče Peter, metlar	g. Cvejič.
Jera, njegova žena	ga Smolenskaja.
Janko) njiju otroka	ga Rewiczewa.
Metka)	gna Thalerjeva.
Vešča, hrustalka	gna Kattnerjeva.
Peščeniček	gna Saksova.
Rosniček	gna Korenjakova.
Štirinajst angelov	* * *
Otroci	* * *

Prva slika: doma, druga: v gozdu in tretja: medeni hramek.

I. Janko in Metka, otroka revnih staršev, sta sama doma. Morala bi delati, pa sta zelo lačna. Da bi laglje prenesla glad, pričneta plesati. Mati pride domov in se razjezi, ker plešeta, mesto da bi delala. Za kazen ju pošlje v gozd brat jagode. Janko in Metka ubogata. Nato se vrne oče. Njegov posel je izdelovanje metel. Nekaj jih je ravnokar v mestu prodal. Za izkupiček je kupil živeža. Ko izve, da sta šla otroka v hosto, se zelo prestraši. V hosti živi namreč čarovnica Hrustalka, ki majhne otroke lovi, peče in jé. Oče in mati se odpravita takoj v hosto, da poiščeta svoja dva otroka.

II. Janko in Metka sta nabrala v gozdu poln košek jagod. Ko jih po-
jesta in hočeta nabirati še druge gozdne sadove, se zmrači. Rada bi se
vrnila domov, pa ne najdetja prave poti. Sedeta na mah, molita in zaspita.

III. Zbudita se pred kočo Hrustalke, ki ju začara tako, da se ji poko-
rita. Janka zapre v hlev, Metki pa ukaže opravljati hišna dela. Metka
uboga in pazno posluša Hrustalko, kako čara. Res kmalu jo hoče čarovnica
pregovoriti, da bi zlezla v peč. Rada bi jo spekla in snedla. Metka pa
začne čarati, kakor je slišala Hrustalko. Čar ima tako moč, da zleze Hru-
stalka sama v peč. Medtem prideta oče in mati, najdetja svoja otroka in ju
vesela objameta.

LUIZA.

Muzikalni roman v 4. dejanjih in 5. slikah. Besede in glasbo
zložil Gustav Charpentier. Prevel dr. Ivo Šorli.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Luiza	gna Zikova.
Mati Luizina	gna Rewiczewa.
Oče Luizin	g. Betteto.
Julij	g. Sowilski.
Irma	ga Korenjakova.
Kamila	ga Ribičeva.
Gertruda	ga Sfiligojeva.
Vajenka	gna Koreninova.
Eliza	ga Smolenskaja.
Pocestni paglavec	g. Bekš.
Plesalka	gna Svobodova.
Prodajalka premoga	ga Lumbarjeva.
Kolporterka	gna Jeromoča.
Potočnjak, kralj norcev	g. Bratuž.
Cunjar	g. Zupan.
Prodajavec obleke	g. Banovec.
Pevec	g. Mohorič.
Krošnjar	g. Perko.
Prvi filozof	g. Debevec.
Slikar	g. Drenovec.
Mladi pesnik	g. Povše.
Študent	g. Filipov.
Prvi stražnik	g. Rus.
Drugi filozof	g. Gostič.
Kipar	g. Jevnikar.
Drugi stražnik	g. Zorman.

Prodajalci in prodajalke, gospodinje, delavci in delavke, umetniki, grizete, postopači, berači, pohajači, paglavci, ljudje iz predmestja, občinstvo na veselici.

Dejanje se vrši dandanašnji v Parizu. Deloma nove dekoracije izdelal g. V. Skružny.

GORENJSKI SLAVČEK.

Komična opera v treh dejanjih. Spisala L. Pesjakova in E. Züngl.
Uglasbil Anton Foerster.

Dirigent: J. JERAJ.

Režiser: O. ŠEST.

Majda, vdova	gna Sfiligojeva.
Minka, njena hči	ga Lovšetova k. g.
Franjo, študent	g. Banovec.
Chansonette, učitelj petja	g. Levar.
Ninon, njegova soproga, plesalka	ga Matačičeva.
Štrukelj, oskrbnik	g. Zupan.
Rajdelj, njegov pisar	g. Bratuž.
Lovro, prijatelj Franja	g. Debevec.
Krčmar	g. Zorman.
Kurir	g. Drenovec.
Pismonoša	g. Bekš.
Prva učenka Chansonetta	ga Ribičeva.
Druga učenka Chansonetta	gna Korenjakova.

Vaščani, hlapec, nosači, otroci, učenke Chansonetta.

Dejanje se vrši na Gorenjskem.

Nove dekoracije naslikal g. Skružny. Nove kostume naredila
ga Waldsteinova in g. Dobry.

Prva vpriporitev l. 1872.

HOTEL „TRIGLAV“ POLEG POSTAJE BLEĐ.

KRASNE SOBE Z RAZGLEDOM NA JEZERO. — NAJUGODNEJŠE
CENE V MAJU IN JUNIJU.

Se priporoča izletnikom
A. MAJCEN, hotelir.

Različne novitete.

(Konec.)

Bertold Brecht: »Trommeln in der Nacht«, Neues Deutsches Theater v Berlinu. Muke in trpljenje vojaka, ki se je vrnil iz svetovne vojne. Artilerist Kragler je nekak Woycek, ki se vrača iz pekla vojne furije domov, dasi so ga že vsi imeli za mrtvega, vrača se v povojno močvirje, med ljudi, ki niso bili na fronti, ki so se doma pasli, uganjali nečedne stvari in mu skvarili celo nevesto. Na eni strani ničvredna malomeščanska verižniška druhal, na drugi pa človek-zver, izmučena do smrti. Kragler pa ni nobena bojovita narava, noče nobenega zadoščenja in osvete, on zahteva samo svoje pravice. Niti se ne vzdigne zoper bando, ki drži v svojih krempljih njegovo deklico; vzdigniti se zoper koga se sploh ne more več — kajti preveč energije in moči je bilo v njem zadušene — ne, on zahteva zase samo svojo ljubico, ženo, svojo ženo.

Drama je delo, v katerem se manifestira oni naturalizem, ki nas prepričava s toliko pesniško intenziteto, da stopa občečloveško pred nas brez vsake tendence. Brecht ima mnogo sličnosti z Büchnerjem, od katerega se je mnogo naučil.

Dostojevski: »Stepančikovo«, hudožestveniki, vinogradsko mestno gledališče v Pragi. To Dostojevskijevo dramatizirano vaško zgodbo so igrali v Pragi maja meseca nekateri nam že znani člani hudožestvenikov, kompletirani z nekaterimi novimi močmi. Dostojevski je spisal to delo l. 1859, še predno se je vrnil v evropsko Rusijo, v Sibiriji, toda ko je bil že prost ječe »Mrtvega doma«, poln optimizma in verujoč v srečo, — bilo mu je tedaj 35 let — in je bil ravno srečni ženin.

Foma Fomič, ta ruski Tartuffe, ki se prikrade do slaboumne generalske vdove in uživa njeno naklonjenost zajedno z nekaterimi paraziti, ustrahuje tudi hišo njenega sina, upokojenega polkovnika. Foma Fomiča je izvrstno predstavljal g. Pavlov.

V splošnem pa je ta veseloigra zelo utrujala — kakor trdijo kritiki — vsled slabe dramatizacije in predolgih dialogov. Dramatizatorju je bil vzor Molièrjev Tartuffe, katerega pa ni mogel doseči. Vrhutega se je preveč izgubil Dostojevskijev duh v dobro igralcem, ki so imeli dovolj prilike, pokazati vso svojo spretnost, predvsem naturalistično prednašanje pristnih ruskih tipov. In na ta način je prišla do veljave cela vrsta izvrstnih figur — posebno stara mati neenergičnega polkovnika je bila prvovrstna v maski in njena igra je bila naravnost izvrstna mimična študija sama na sebi. Igrala jo je naša ljuba znanka Križanovskaja. Grečova je igrala zoperno-nesramno Obnoskino, polkovnika Masalitinov, ki je obenem imel tudi režijo. Njegovega nečaka je igral Vasilijev.

Komur je do različnosti umevanja latinskega in nemškega duha, je mogel najti dovolj zanimiv motiv v zadnji sceni: tam trda kaznen

Tartuffova in z njo začetek normalnega življenja in reda— tu pa zmaga Fome Fomiča, iz katere se nam odpira zelo čudna perspektiva za življenje polkovnikovo, ki se končno zveže z ljubljeno vzgojiteljico njegovih otrok. Molière kaznuje na konca koncu hinavskega parazita, Dostojevski pa pusti lepo živeti svojega naivnega, nesramnega lizuna ter se zadovoljava s pomirjajočo življenjsko filozofijo, češ, da »moreš v vsakem človeku najti mnogo več dobrega kot bi mu mogel prisojati po njegovi zunanosti«.

G. Feydeaux: »Cent millions qui tombent«, Palais Royal, Pariz. To gledališče je eno onih redkih, pri katerih je ostala arhitektura popolnoma taka kot je bila v 18. stoletju. Poleg tega ima že nad 100 let specialiteto, da vprizarja veseloigre, katere potem potujejo po vseh evropskih odrih. Pričujoča igra popolnoma dokazuje to tradicijo; pravzaprav je burka, kateri pa ne manjka globljega filozofskega jedra. Predstavlja nam življenje v hiši boljše svetske dame. Izvrstni razgovori služinčadi. Lepega dne dobi komorni sluga od notarja pismo, v katerem mu ta naznanja, da je postal dedič 100 milijonov. Komaj to izve njegova gospodinja, že začne laziti za njim in se mu prikupovati. Z vsem mu je na uslugo, posebno ker njeni momentani sluga sedaj še nima nobenega denarja. Nastane seveda kmalu mala intriga in iz vsega se da sklepati, da so prazni vsi upi na miljonsko dediščino: ljubezen vseh dam začne naenkrat ugašati. Končno pa služabnik v resnici podeduje miljonsko premoženje: vse dame se zaljubijo od novega vanj in mu dokazujejo svojo ljubezen. Možaku pa se sedaj odpro oči in poroči neko dobro, plemenito sobarico, katero napravi za milijonarko — iz hvaležnosti. Da ta igra žanje toliko uspeha, je pripisovati prvovrstni zasedbi. Komornega slugo igra izvrstni Max Darley. Prince, slavni kinokomik, predstavlja nekega prav nič talentiranega igralca, ki mora nastopiti v »Burgaves« od Hugoja. Damo pa igra z izvrstno psihologijo Maud Loty.

Paul Claudel: »L'Otage« v Théâtre de l'Oeuvre, Pariz. Nanovo so naštudirali to mojstrsko delo in to vzorno. »Oeuvre« je eno redkih francoskih gledališč, ki si upajo iskati novih potov in izražanj, ne meneč se za dušečo atmosfero, ki vlada na večini drugih pariških odrih. Zato se v njem oddahne vsakdo, kateremu pariški teaterski duh že preseda. Tu se igra bolj v nemškem stilu, še bolj pa tako kot igrajo Skandinavci in tendenca tega odra je predvsem, približati se modernim Rusom. Zato pa so s težavo, toda končno precej hitro zmagali in vodja tega gledališča, Lugné-Poë, si je pridobil upravičeno veliko ime med gledališkimi krogi vsega sveta. Toda še vedno ima ta genialni mož vpliv samo pri mali peščici ljudi, ki pa zato predstavljajo v vsakem oziru elito. In tako se je zgodilo, da je »Théâtre de l'Oeuvre« prav neznaten oderček v rue de Clichy, ima pa več umetniškega ugleda kot marsikak velik boulevardni teater.

Gustav Wied: $2 \times 2 = 5$.

(K premijeri v naši drami.)

Gustav Wied je prvi svoj roman, za katerega pravijo, da je tudi najboljši, predelal v svojo najbolj uspelo komedijo » $2 \times 2 = 5$ «. V njej imamo resnično doživele dogodke, doživele z intenzivnostjo mladosti in prvih utisov; v njej se nam prvič pokaže interesantna, danes zelo slavljena umetniška osebnost Gustav Wied-a, zasmehljivca, satirika in smejajočega se filozofa. Komedija nam kaže zajedno pisano sliko življenja, slikanega z one smešne strani, kakor jo vidiš povsod, in razpoloženje opazovalca, zasmehovalca, ki se smeje tej maškaradi življenja, od srca smeje, ker prav je, da se smejemo sebi in drugim. Saj so ti ljudje prave »plešoče miši«, kakor jih imenuje Wied v nekem drugem svojem romanu.

Glavna lastnost Wiedovih ljudi je, da se napihnejo s kakršnokoli življenjskimi principi, v katerih iščejo opravičbe za svoj način življenja, njegovo ceno, vrednost in dostojanstvo. Toda v trenutku, ko se življenje samo malo izpremeni, že frče vsi ti ljudje s svojih stolčkov, na katerih so tako udobno sedeli, lete po zraku, izgubljajo ne samo svoje klobuke, temveč tudi glave. In pri takih ljudeh, kakoršnih si je privoščil Wied, mora biti to zares nekaj smešnega: uradniki, pedagogi, književniki, umetniki, duhovniki, ječarji, biciklisti in cela vrsta žensk. Vso to maso avtor zelo spretno spoji in jih podredi medsebojni zavisnosti. Poleg tega ima dialog, ki je poln humorja in dogodke, polne življenjske resnosti.

Z velikim uspehom se je igralo to delo l. 1915 v Zagrebu. Pavla Abela je igral g. Pavić (pri nas g. Železnik), Friderika g. Raić (g. Sancin), gospoda in gospo svetnikoyo Sotošek in Savić (Lipah in ga Medvedova), Konika in njegovo ženo g. Papić in ga Grgesina (g. Kralj in ga Rogozova).

Debut v drami. V Wiedovi satirični igri » $2 \times 2 = 5$ « nastopi prvič g. **VI. Skrbinšek** v vlogi Huga Jörgensona. G. VI. Skrbinšek je brat našega člana, režiserja Milana Skrbinška in je nastopil dosedaj že večkrat pri diletantskih predstavah, prošli mesec pa je igral v Mariboru v »Hasanaginici« imotskega kadijo z odličnim uspehom.

Ga Marija Nablocka, dosedanja članica drame, namerava zapustiti naše gledališče in se posvetiti kinu.

Razno.

Dvajsetletnico gledališkega delovanja praznuje te dni član opere **g. Joško Zorman**. Zelo pestra je pot njegovega gledališkega življenja. Že kot šolarčka ga je navdušila za deske pokojna subreta Vitka Hočevarjeva in mislil je kot mlečni gimnazijec, da ne more nič bolj pametnega storiti kot se posvetiti odru. Pa ga je — potem ko je prvič stopil l. 1903 med kulise kot operni zborist in igravec manjših dramskih partij — zaneslo daleč med svet. In gre vam v Nemčijo, jadra kot operetni pevec v Magdeburg, Potsdam, Trier, in še dalje v Rusijo, pel je v Rewalu, Rigi, Libavi, Jurjevu in to med drugim Valentina v »Faustu«, Silvija v »Glumačih« itd. L. 1912 sprejme angažma v Osijeku, kjer je pel med drugim Germonta v »Traviati«, se udeleži turnee osiješkega gledališča po Dalmaciji, Opatiji in Sarajevu, kjer ga zaloti 1914 svetovna vojna. Seveda je bil takoj konfiniran in sicer v Tuzli. Metali so ga kot vojaka, »p. v.« Slovenca iz formacije v formacijo, dokler ga ni srečni polom ranike Avstrije pripeljal zopet v Ljubljano, kjer deluje izza povojnih časov Govekarjevih v naši operi. Kot pevec ljubi predvsem komično stroko, ki mu najboljše leži. Sam najbolj cení svojega bandita Giacoma v »Fra Diavolo«, Angelottija v »Tosci« in podobno. — Jubilantu častitamo prav iskreno k dvajsetletnici tudi mi in mu želimo, da nam poje najmanj še dvajset let!

Javna produkcija »Dramatične šole«, Udruženja v Ljubljani se vrši dne 19. t. m. ob 8. uri zvečer v dramskem gledališču.

Javna produkcija »Dramatične šole«, Udruženja v Trbovljah se je vršila 12. t. m. Naštudiralo se je tekom sezone: Molière: »Namišljeni bolnik«, Medved: »Za pravdo in srce« in Gogolj: »Ženitev«. Vse tri predstave so uspele v vsakem oziru zelo povoljno.

Himen. Poročila sta se dne 11. t. m. **g. A. Balatka**, dirigent opere, in **gna Vera Danilova**, članica drame. Častitamo!

Istega dne sta se poročila **g. Fran Habič**, inspicijent opere, in **gna Marija Ertl**, garderoberka drame. Častitamo!

Toalete ge Šaričeve za igro »2×2=5« so izvršene v ateljeju Rodić, Miklošičeva cesta, palača »Zadružne gospodarske banke«, klobuk pa v modnem salonu Gorjanc, Mestni trg.

Z današnjo številko zaključujemo letošnji letnik in se pri tej priliki najlepše zahvaljujemo vsem, ki so naš list podpirali v idejnem ali gmotnem oziru.

Uredništvo in upravništvo „Gledališkega lista“.

Slike gledaliških umetnikov se dobe v trgovini s slikami »Special« A. Babka na Aleksandrovi cesti.

Današnja številka prinaša kot umetniški prilogi slike gg. Emila Kralja, člana drame, in Josu Zormanu, člana opere. (Atelje »Helios«, Bešter.)

Mnogo denarja

si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške
in ženske obleke, perilo, tri-
kotažo, posteljno opremo itd.

v velikem skladišču blaga

veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana, Mestni trg 10.

JOSO ZORMAN
LJUBLJANA
 SPREJEMANJE NAROČNIKOV IN OBJAVLJANJE
 CELOKUPNE REKLAME IN OGLASOV ZA VSE
 ♥♥♥ CASOPISE IN REVIFE. ♥♥♥
*Cena oglasov naročenih po-
 tom oglašnega zavoda je
 ista, ko pri upravi dobič-
 nega lista in revije.* ♥
 IZDAJA IN SANOZALOŽBA LASTNIH STENSKIH REKLAMNIH NAČRTOV
 IN PANDURAN TRGOV PROMETNIH SREDISC IN KOPALISC KRALJEVINE SHS
 BREZPLAČNE INFORMACIJE IN PRORACUNI

GLEDALIŠKA ULICA ŠT. 2
 NASPROTI KR. OPERE

Urejuje Fran Lipah.
 Cena Din 3.50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.